

synberligt Tilfælde, aldeles udenfor den her-
 skende Majoritets Dnske og Villie, der gjorde,
 at jeg ved en reen Feiltagelse slap ind som
 Valgmand. See, det er det virkelige Forhold
 her, det er Anerkjendelse, man synes at ville
 give mig, ikke som Landstingsmand, men som
 Valgmand til at udføre disse vigtige Functioner.
 Jeg troer ikke, at Noget vil benægte dette
 (Madvig: Ja, men De blev Landstings-
 mand uden nogen Feiltagelse). Det er
 rigtigt, men Valgmand kunde jeg ikke blive,
 uden ved en Feiltagelse; der maatte der en
 Feiltagelse til. — Jeg skal nu vende mig mod
 endeel andre Indvendinger, og der har jeg da
 først og fremmest med Forbanelse hørt de
 Indvendinger, der hentes fra Grundlovsstridig-
 hed eller idetmindste fra den Modstrid, der
 skalde være mellem Forslaget, og hvad der
 maatte antages at være Grundlovens Aand.
 Den ærede Conscilspræsident, som iøvrigt ikke
 ubtalte sig for Forslaget, lod dog dette ligge
 (Krieger: Overimod!); han meente; saavidt
 jeg forstod ham, at der ikke kunde paavises
 nogen bestemt Modstrid; men den ærede sidste
 Taler antog, at der i selve Grundloven fore-
 laa Tilstrækkeligt til at vise, at dette Forslag
 kunde man ikke antage. Nu maag jeg sige:
 Grundloven er jo uhyre elastisk; for et Par
 Dage siden hørte vi det ærede Udvalg ikke
 have nogensomhelst Betænkelighed ved at anbe-
 fale et Forslag, som vi da ogsaa vedtog, om
 en nærmere Bestemmelse af Valgbarheden for
 Landstingsmænd, hvilken i Grundloven er
 bestemt saaledes, at til at være valgbar til
 Landstinget udfordredes, foruden de tre første
 Valgretsbetiugelser til Folkethinget, at man skal
 have havt Bopæl i Valgkredsene i eet Aar.
 Denne Bestemmelse led en meget betydelig
 Indstrækning ved det omhandlede Forslag.
 Her i mit Forslag er der nu ikke Noget, der
 skalde kunne siges med eet eneste Ord at blive
 ramt af Bestemmelserne i Grundloven. Naar
 man siger: Grundloven maa mene, at der skal
 gennemføres en Valgmethode, som kan finde
 Anvendelse paa alle Valgene, [og derfor er det
 urigtigt at indføre en saadan Valgbestemmelse,
 som dog ikke kan finde Anvendelse paa dem
 alle; det maa være Grundlovens Tanke, at,
 naar den overlader til Valgloven at ordne

dette Forhold, saa skal det ordnes paa en saa-
 dan Maade, at det kan udføres jævnt og eens-
 artet overalt, — saa siger jeg: Det er en al-
 deles vilkaarlig Paastand. Der er ikke det
 Mindste i Grundloven, der skalde vise, at den
 vilde have en saadan Uniformitet gennemført
 i Valglovens Bestemmelser; men det Mor-
 somste ved det er, at efter Alt, hvad der er
 anført af dem, der ville holde paa en saadan
 Opfattelse, indrømmes det dog — hvad ogsaa
 vanskeligt skalde kunne benægtes, uagtet vi vide,
 at man kan gaae overordentligt vidt i Benæg-
 teller —, at Grundloven vil ved Valget af
 selve Landstingsmændene have Forholdstals-
 valgmaaden indført (Madvig: Saavidt mu-
 ligt); nei, der staaer ikke „saavidt muligt“, der
 staaer udtrykkeligt, at Valgene skulle foretages
 efter Reglerne om Forholdstalsvalgmaaden;
 men nu vide de Herrer meget vel, at heller ikke her
 kan denne Valgmaade gennemføres, idet der
 er Kredsse, hvor en saadan Fremgangsmaade
 er umulig, og deraf vilde man jo kunne komme
 til at documentere, at Grundloven er i den
 aabenbareste Modstrid med sig selv. Men iøv-
 rigt, hvis man vil tage fat paa Bestemmelserne
 i Grundloven, saa siger jeg, at § 40, rigtigt
 læst og forstaaet, indeholder et Bud — jeg vil
 ikke holde mig dertil eller paa nogensomhelst
 Maade søge en særlig Støtte deri, men vil
 man frembrage det, skal jeg gjerne følge denne
 Tankebevægelse — et ligefremt Bud, siger jeg,
 der paalægger at bruge denne Valgmaade. Det
 er aldeles urigtigt, at det i Grundloven skalde
 være sagt, at det kun var ved Valgmændenes
 Valg af Landstingsmændene, at denne Me-
 thode skalde finde Anvendelse. Nei, Valgene
 af Landstingsmænd foregaae igjennem 2 Sta-
 dier, og det er ligesaa godt Valg af Landstings-
 mænd, om end indirecte Valg, der udføres ved
 at vælge Valgmænd, som det er Valg af Lands-
 thingsmænd, naar Valgmændene senere træde
 sammen og udføre det endelige Valg. Det er
 almindelig Sprogbrug med Hensyn til dette
 Valgsystem, og det er vist og sikkert, at, naar
 der tales om Udførelsen af disse Valg, er det
 som en Eenhed, og det første Stadium hører
 ligesaa godt derunder som det andet. Naar Grund-
 loven taler om, hvad der skal ske ved Valg af
 Landstingsmænd, er det aldeles vilkaarligt, at